

som det ærede Medlem har foreslaaet. Og med Hensyn til et af de andre Endringsforslag, som jeg reiste en besteden Tvivl om, nemlig Nr. 141, erkjendte det ærede Medlem selv, at det ikke var vanskeligt at finde en bedre Redaction end den, han selv havde foreslaaet. Det er ikke morsomt at dvæle ved det Slags Spørgsmaal, og, naar jeg har tilladt mig at omtale det ærede Medlems Forslag, har jeg ikke gjort det som Medlem, som han kaldte mig, men som Den, der isølge min Stilling har Opfordring dertil. Det er forekommet mig, at det var min Pligt som Ordfører at gjøre opmærksom paa de forskjellige Forslags Betydning. Ved at gjenmemgaae denne Afstemningsliste, der indeholder hundrede og nogle og halvfjerdsindstyve Forslag, er det forekommet mig, at det kunde maaskee dog tjene til nogen Belysning, naar jeg med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem, paa Udvalgets Begne udtalte, at det indeholdt ikke noget Realitetsforslag, men kun Redactionsforslag. Det ærede Medlem har taget mig det fortrydeligt op, at jeg har brugt Ordet „kun“, idet det formodentlig ikke skulde være stemmende med pligtstybtig Opmærksomhed mod Forslag, der bære hans Navn, at sige, at de ere „kun“ Redactionsændringer; jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at, naar jeg har sagt „kun“, har jeg brugt dette Ord i Modsetning til de store og vigtige Realitetsændringer, som han selv erkjender maae have fortrinligt Krav paa Opmærksomhed under denne Forhandling.

Hvad der bevægede mig til at begjære Ordet for nogen Tid siden, var nærmest en Udtalelse af den meget ærede Indenrigsminister. Jeg kan for Kjøbstadcommunaludvalgets Vedkommende ganske bekræfte, hvad der blev udtalt af Formanden for Landcommunaludvalget. Den høitærede Minister har i den Conference, han har havt med Kjøbstadcommunaludvalget, ganske sikkert udtalt sig imod det Unskelige i at optage disse Bestemmelser, hvorom her er Spørgsmaal; det forekommer mig, at man ikke engang kan sige, at han rettede en indstændig Anmodning til Udvalget om at udelade disse Bestemmelser; derom kan der dog tvistes, men vist er det, at den høitærede Minister ikke

udtalte sig i Udvalget saaledes som idag, med den Bestemthed, han har gjort her, og som jeg ikke forstaaer anderledes, end at den høitærede Minister vil unddrage Loven sin videre Medvirkning, dersom man ikke giver efter for ham paa dette Punkt. Den høitærede Minister søiede til, at han turde med Dristighed sige, at ikke en eneste af de Indvendinger, han har fremsat i Udvalgsconferencen, er bleven taget tilfølgelge. Det tilkommer ikke mig at tage Ordet paa Landcommunaludvalgets Begne; men i Forbigaaende vil jeg dog bemærke, at dette Udvalg, saavidt jeg erindrer, har taget meget Hensyn til den høitærede Ministers Ønsker. For saavidt hans Udtalelse skulde sigte til Kjøbstadcommunaludvalget, maa den beroe paa en fuldstændig Forglemmelse. Der foreligger allerede fra den ærede Minister selv en Erkjendelse af, at Udvalget paa andre, meget omtvistede Punkter har imødekommert Ønsker fra hans Side; jeg skal fra Forhandlingen igaar erindre om Spørgsmaalet om Hænevæsenet. Der var slet ikke viist ham nogen Føielighed, beklagede den ærede Minister sig over, men ikke engang paa det Gebeet, som her nærmest ligger til Forhandling, kan den ærede Minister sige dette med Rette. Den ærede Minister gjorde væsentligt gjældende som Grund til ikke i denne Lov at optage de heromhandlede Bestemmelser, at det kunde være bedst at henvise dem til en almindelig Bestaafningslov, som omfattede alle Communer, fordi man ellers kunde være udsat for, at man, ved at sætte disse Bestemmelser ind i den ene Lov, kunde faae dem slaaede fast som gjældende for nogle Communer, medens de tilsvarende Regler for de andre Communer ikke kom ud som Lov, og der altsaa kom en Forskjel tilstede. Denne Bemærkning har Udvalget taget Hensyn til, idet det til den sidste Paragraph i Loven har gjort en Tilspøining om, at disse Bestemmelser ikke skulde træde i Virksomhed undtagen under Forudsætning af, at lignende Bestemmelser maatte blive truffne for Landcommunerens Vedkommende. Den ærede Minister kan mene, at det er en heldig eller en uheldig Løsning af Udvalgets Forsøg paa at imødekomme hans Ønske, men han er ikke berettiget til at benægte, at dette Forslag er fremkommet